

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117010810
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2117010810.5

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), písm. g), ods. 2 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 9T/33/2017-1350 zo dňa 13.06.2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.10.2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 9T/33/2017-1350 zo dňa 13.06.2022 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. F. XXXX/XX, C., v bodoch 1/ až 8/ uznaný vinným z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), písm. g), ods. 2 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, a to v bode 1/ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a v bode 8/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona; a v bodoch 9/ až 11/ vinným z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, v bode 9/ spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe,

že

1/ v období od 29.05.2014 do 12.06.2014 v Rakúskej republike v obci Prellenkirchen na Kellergasse vypáčil visiaci zámok značky ABUS, NANO-Protect na vchodových dverách do vínnej pivnice za účelom odcudziti' veci tam sa nachádzajúce, pričom jeho snaha o vniknutie do vínnej pivnice bola neúspešná, keďže neprekonal ďalšie uzamykacie zariadenie, poškodením visiaceho zámku spôsobil G. F., narodenému XX.XX.XXXX, bytom H. X/X, XXXX A., I., J. J., škodu vo výške 30 €,

2/ v období od 30.05.2014 od 07.06.2014 v Rakúskej republike v obci Prellenkirchen na Kellergasse vypáčil visiaci zámok do vínnej pivnice a následne odcudzil 117 fliaš vína v hodnote 1.509 €, odvlhčovaci prístroj v hodnote 480 € a rezací prístroj v hodnote 600 €, čím spôsobil C. H., narodenému XX.XX.XXXX, bytom K. X, XXXX E. L. - G., J. J., škodu v celkovej výške 2.589 €,

3/ v období od 31.05.2014 do 07.06.2014 v Rakúskej republike v obci Prellenkirchen na Kellergasse vypáčil visiaci zámok do vínnej pivnice a následne odcudzil príklepovú vŕtačku, pílu, stavebné svietidlo a odvlhčovaci prístroj, čím spôsobil M. F., narodenej XX.XX.XXXX, bytom N. XX, XXXX E. L. - G., J. J., škodu v celkovej výške 420 €,

4/ v období od 31.05.2014 do 07.06.2014 v Rakúskej republike v obci Prellenkirchen na Kellergasse vypáčil visiaci zámok do vínnej pivnice za účelom odcudziť veci tam sa nachádzajúce, avšak neodcudzil žiadne veci, pretože vína pivnica bola prázdna, poškodením visiaceho zámku spôsobil O. E., narodenému XX.XX.XXXX, bytom B. XX, XXXX E. L. - G., J. J., škodu vo výške 25 €,

5/ v období od 31.05.2014 do 08.06.2014 v Rakúskej republike v obci Prellenkirchen na Kellergasse vypáčil visiaci zámok do vínnej pivnice a následne odcudzil strieborný podnos v hodnote 30 €, čím spôsobil P. H., narodenej XX.XX.XXXX, bytom L. G. XX, XXXX H., J. J., škodu vo výške 55 €,

6/ v období od 02.06.2014 do 08.06.2014 v Rakúskej republike v obci Prellenkirchen na Kellergasse vypáčil visiaci zámok do vínnej pivnice a následne odcudzil 26 fliaš vína, medený erbový štít, mosadzný vypúšťací kohútik a dve prázdne debny na víno, čím spôsobil B. M., narodená XX.XX.XXXX, bytom F. X, XXXX H., J. J., škodu odcudzením v celkovej výške 368 € a poškodením dverí škodu vo výške 20 €,

7/ v období od 05.06.2014 do 12.06.2014 v Rakúskej republike v obci Prellenkirchen na Kellergasse vyrazil vchodové dvere do vínnej pivnice a následne odcudzil 120 fliaš vína, čím spôsobil H. E., narodenému XX.XX.XXXX, bytom G. XX, XXXX N., J. J., škodu odcudzením vo výške 816 € a poškodením dverí škodu vo výške 500 €,

8/ v období od 16.06.2014 do 17.06.2014 v Rakúskej republike v obci Neudorfe, Lange Mekotte, po predchádzajúcej dohode s C. B., ktorý bol odsúdený v Rakúskej republike, vylomením oblúkového zámku na príjazdových závorách do spoločnosti Pannonia Kies, štrkovisko, vstúpili s vozidlom do areálu spoločnosti, a následne

- vylomili oblúkový zámok na dverách stavebného kontajnera, odkiaľ odcudzili elektroniku,
- vylomili vchodové dvere do spoločného priestoru pre zamestnancov, odkiaľ odcudzili 2 kávovary, náhradný osobný počítač a náhradnú tlačiareň pre vážiacie zariadenie a osobné veci zamestnancov,
- vylomili vchodové dvere do haly na náradie a dostali sa týmto otvorom do priestoru haly, odkiaľ odcudzili náradie - vŕtacie kladivo, uhlové brúsky, zvracie zariadenia a iné zariadenia,
- vylomili oblúkový zámok na dverách kontajnera na náradie, odkiaľ odcudzili konvertor značky ELIN SWA 380, ktorý však nakoniec neznámi páchatelia zanechali asi 3-5 metrov od kontajnera, ďalej odcudzili riadiacu skrinku a káble od zvracieho zariadenia,
- vylomili veká nádrží na troch stavebných vozidlách a odčerpali z nich pohonné látky (diesel) v neznámom množstve,
- vylomili veko nádrže na pásovom zhrnovači a odčerpali z neho pohonné látky (diesel) v neznámom množstve,
- vylomili veko nádrže na pásovom bagri a odčerpali z neho pohonné látky (diesel) v neznámom množstve,
- vylomili závesný oblúkový zámok na dverách kontajnera, odkiaľ odcudzili mobilnú Hartz súpravu a nezistené množstvo pohonných látok (diesel),

čím spoločnosti Pannonia Kies Kiesgewinnung GmbH, 2475 Neudorf, Lange Mekotte, zaoberajúcej sa ťažbou štrku, a zamestnancom B. O., narodenému XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, XXXX R., J. J., a S. I., narodenému XX.XX.XXXX, bytom B. X, XXXX R. N., J. J., spôsobili škodu v celkovej hodnote 21.514 €,

9/ v období od 21.06.2014 do 23.06.2014 v Rakúskej republike v obci Gattendorf na Platanienallee 1, po predchádzajúcej dohode so T. J., ktorý je stíhaný v Rakúskej republike, prerazili okno hrubej stavby a následne odcudzili elektrické spotrebiče, nivelačný prístroj a dve akumulátorové nabíjačky, čím spôsobili spoločnosti Czell'sche Gutsverwaltung, so sídlom Obere Dorfstrasse 23, 2474 Gattendorf, Rakúska republika, a S. S., narodenému XX.XX.XXXX, bytom U. L. XX, XXXX O., J. J., škodu odcudzením vo výške 500 € a poškodením okien škodu vo výške 200 €,

10/ v období od 22.06.2014 do 23.06.2014 v Rakúskej republike, v obci Edelstal, Meierhof 1, vnikol do riadne uzamknutého osobného motorového vozidla Fiat Fiorino Qubo s rakúskou poznávacou značkou N. a následne z neho odcudzil navigačný prístroj, hotovosť, ďalekohľad, popolník do auta, dezinfekčný prostriedok, slnečné okuliare, okuliare do diaľky, okuliare na čítanie, štartovací kábel a čistič pre motorové vozidlo, čím spôsobil K. O., narodenému XX.XX.XXXX, bytom B. X, XXXX M., J. J., škodu vo výške 840 €,

11/ v období od 22.06.2014 do 23.06.2014 v Rakúskej republike, v obci Edelstal, Sportplatzweg 2, prekonal oplotenie športového ihriska a následne odcudzil zavlažovacie čerpadlo, čím spôsobil Športovému klubu Edelstal, Sportplatzweg 2, 2413 Edelstal, Rakúska republika, škodu odcudzením vo výške 1.300 € a poškodením oplotenia škodu vo výške 50 €,

príčom skutkov v bode 1 až 11/ sa A. B. dopustil napriek tomu, že dňa 20.12.2013 mu bola príslušníkom pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre uložená pokuta v blokovom konaní evidenčné číslo bloku AB 14937462 vo výške 10 € za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona číslo 372/90 Zbierky o priestupkoch v znení neskorších predpisov, skutkov v bode 1 až 8/ sa A. B. dopustil, hoci bol za prečiny krádeže podľa § 212 Trestného zákona opakovane právoplatne odsúdený na podmienené i nepodmienené tresty odňatia slobody a to trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske číslo konania 0T/2/14 zo dňa 16.01.2014, právoplatným 16.01.2014, trestným rozkazom Okresného súdu Trnava číslo konania 0T/15/14 zo dňa 28.01.2014, právoplatným dňa 28.01.2014, trestným rozkazom Okresného súdu Trnava číslo konania 0T/40/14 zo dňa 04.03.2014, právoplatným dňa 04.03.2014 a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava číslo konania 0T/64/2014 zo dňa 04.04.2014, právoplatným dňa 04.04.2014, a skutkov v bode 9 až 11/ sa A. B. dopustil, hoci bol za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona odsúdený na nepodmienený trest odňatia slobody trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany číslo konania 0T/27/14 zo dňa 20.06.2014, právoplatným dňa 20.06.2014.

Za skutky v bodoch 1/ až 8/ okresný súd uložil obžalovanému podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 39 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace, na výkon ktorého obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výroky o trestoch uložených obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany zo dňa 20.06.2014, sp. zn. 0T/27/2014, právoplatným dňa 20.06.2014, a rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 30.07.2015, sp. zn. 5T/21/2015, právoplatným dňa 30.07.2015, za skutky v bodoch 3/ až 5/ uvedeného rozsudku, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Za skutky v bodoch 9/ až 11/ okresný súd obžalovanému uložil podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 39 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace na výkon ktorého obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výroky o trestoch uložených obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 27.08.2014, sp. zn. 0T/234/2014, právoplatným dňa 27.08.2014, trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 17.09.2014, sp. zn. 0T/172/2014, právoplatným dňa 17.09.2014, a rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 08.07.2015, sp. zn. 29T/86/2015, právoplatným dňa 08.07.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

O náhrade škody rozhodol podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku tak, že poškodených: 1/ G. F., narodený XX.XX.XXXX vo A., bytom K. XX, XXXX G., U. C., J. J.; 2/ C. H., narodený XX.XX.XXXX v V. G. L. L., bytom F. XX, XXXX E. L. - G., J. J.; 3/ M. F., narodená XX.XX.XXXX v V. G. L. L., bytom N. XX, XXXX E. L. - G., J. J.; 4/ O. E., narodený XX.XX.XXXX vo A., bytom B. XX, XXXX E. L. - G., J. J.; 5/ P. H., narodená XX.XX.XXXX v V. G. L. L., bytom L. G. XX, XXXX H., J. J.; 6/ B. M., narodená XX.XX.XXXX v K., bytom F. X, XXXX H., J. J.; 7/ H. E., narodený XX.XX.XXXX vo R., bytom G. XX, XXXX N., J. J.; 8/ Pannonia Kies Kiesgewinnung GmbH, 2475 Neudorf, Lange Mekotte, Rakúska republika; 9/ B. O., narodený XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, XXXX R. F., J. J.; 10/ S. B. I., narodený XX.XX.XXXX vo R. N., bytom B. X, XXXX R. N., J. J.; 11/ W. F. O., F. F. U. L. XX, XXXX O., J. J.; 12/ S. S., narodený XX.XX.XXXX vo A., bytom U. L. XX, XXXX O., J. J.; 13/ K. O., narodený XX.XX.XXXX v M., bytom B. X, XXXX M., J. J.; 14/ Športový klub Edelstal, Sportplatzweg 2, 2413 Edelstal, Rakúska republika, s uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 1350-1359.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, a to tak prostredníctvom svojho obhajcu (č.l. 1345 a č.l. 1368) ako aj vlastnoručne sám (1347).

Obžalovaný v odvolaní podanom prostredníctvom obhajcu napadol rozsudok čo do výroku o vine ako aj výroku o treste. Namieťa nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku a tiež neprimerane prísny trest vzhľadom na všetky okolnosti prípadu. Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu, poukázal na to, že súd v predmetnej veci nesprávne aplikoval osobitný kvalifikačný znak podľa § 138 písm. j) Trestného zákona (spáchanie trestného činu závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách), pričom poukazuje na právnu analýzu uverejnenú na web stránke Právne listy publikovanú JUDr. Petrom Šamkom, vid' citácia v odvolaní a tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Tdo/75/2012. S právnymi závermi, ktoré doslovne citoval v odvolaní (a ktoré tvorili podstatu odvolania) sa obžalovaný v celom rozsahu stotožnil, pričom má za to, že ak skutky, ku ktorým sa priznal súd kvalifikoval aj podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty § 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, tak pochybil a právna kvalifikácia skutkov je nesprávna. Súd pochybil aj v tom, že pri ukladaní trestu nedostatočne zohľadnil značný časový odstup od spáchania skutkov a tiež to, že od počiatku sa k ich spáchaniu priznal a v konaní plne spolupracoval.

Obžalovaný v odvolaní podanom vo vlastnom mene poukazuje na pochybenie okresného súdu, ktorý pri ukladaní trestu nezrušil skorší právoplatný rozsudok, ktorý v súčasnosti vykonáva, za ktorý bol dňa 13.06.2022 odsúdený poukazujúc pritom na § 42 Trestného zákona.

Následne dňa 29.09.2023 bolo odvolaciemu súdu doručené podanie obžalovaného, ktorým požiadal o započítanie predchádzajúcich trestov, ktoré boli vykonané do rozhodnutia okresného súdu v tejto trestnej veci.

Vyjadrenie k odvolaniam nebolo podané.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 10.10.2023 za prítomnosti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave, obžalovaného a jeho obhajcu. Obžalovaný spolu s obhajcom zotrvali na podaných odvolaniach, dôvody nežiadali zmeniť ani doplniť. Odvolací súd oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním obžalovaného, odpisom registra trestov na obžalovaného, príslušnými lustráciami ako aj podstatným obsahom spisu. Zástupkyňa Krajskej prokuratúry v Trnave poukázala na vecnú správnosť napadnutého rozsudku vo všetkých jeho výrokoch, navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť. Obhajca obžalovaného sa pridržiaval písomných dôvodov odvolania ako aj odvolacieho návrhu. Má za to, že okresný súd skutky nesprávne právne kvalifikoval ako spáchanie závažnejším spôsobom konania – na viacerých osobách, pretože takáto právna kvalifikácia je pri pokračovaní trestnom čine neprípustná. Páchaním skutku na viacerých osobách sa rozumie prípad, kedy páchatel' jedným konaním spôsobí následok najmenej na troch osobách, čo v danom prípade nebolo splnené. Obžalovanému tak môže byť uložený trest nanajvyšší v rozmedzí trestnej sadzby 6 mesiacov až 3 roky, pričom je nutné prihliadnuť na priznanie sa, spoluprácu obžalovaného s orgánmi činnými v trestnom konaní ako aj na časový odstup od spáchania skutkov, kedy do dnešného dňa uplynulo viac ako 9 rokov. Obžalovaný poukázal na nemožnosť aplikácie ustanovenia § 138 písm. e) Trestného zákona pri právnej kvalifikácii podľa § 212 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Trestného zákona, nakoľko v roku 2018 v auguste došlo k úprave tohto paragrafu. Podľa § 42 sa obžalovanému mali započítať do roku 2014-2019 aj iné skutky, pre ktoré bol odsúdený, nakoľko tento zločin sa stal predtým.

Podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky pre jeho zamietnutie v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Odvolačný súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Vo vzťahu k napadnutému výroku o vine obžalovaného okresný súd jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za dokázané, o ktoré skutočnosti svoje tvrdenia oprel a akými úvahami sa spravoval. Trest uložený obžalovanému považuje sa primeraný, zákonný a spravodlivý. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, tento zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku a odvolací súd sa bez výhrad s týmto odôvodnením stotožňuje a odkazuje naň. Na konštatovanie správnosti odvolací súd uvádza nasledovné:

Pokiaľ ide o ustálenie viny, spáchanie skutkov na podklade obžaloby bolo v konaní preukázané primárne samotným priznaním sa obžalovaného, ktorý už v prípravnom konaní spáchanie jednotlivých skutkov priznal, svoje konanie oľutoval, uviedol dôvod spáchania skutkov (v inkriminovanej dobe nemal riadne zamestnanie a cestou páchania majetkovej trestnej činnosti si zabezpečoval prostriedky na živobytie). Ďalšími usvedčujúcimi dôkazmi boli zaistené DNA stopy obžalovaného na miestach spáchania skutkov, napr. na rúčke priehradky na rukavice vylomeného vozidla značky FIAT Qubo, ev. č. N., na uvoľnenej skrutke, ktorou bolo upevnené zavlažovacie čerpadlo na športovom ihrisku v Edelstal, na stavenisku v Gattendorf na nájdenom tričku a odtlačkoch topánok spojených s obžalovaným, na ohorku cigariet nájdenom na štrkovisku Pannonia Kies v Neudorf, a ďalšie. Jednotlivé skutky boli charakterizované obdobným spôsobom spáchania (prekonaním prekážky), miestnou súvislosťou (miesta spáchania skutkov nachádzajúce sa v tesnej blízkosti), totožným jednotiacim zámerom páchatel'a (prisvojiť si cudziu vec zmocnením sa vlámaním a spôsobením škody). Obhajoba počas konania nespochybňovala vinu obžalovaného, rovnako v odvolaní nenamietala záver o vine, preto odvolací súd v stručnosti odkazuje na odôvodnenie rozsudku okresného súdu pokiaľ ide o preukázanie viny obžalovaného a jeho úmysel.

Správne okresný súd prekvalifikoval jednotlivé skutky oproti právnej kvalifikácii uvedenej v obžalobe, a teda súdil obžalovaného za dva pokračovacie trestné činy (v jednom prípade za skutky v bode 1/ až 8/ obžaloby a v druhom prípade za skutky v bode 9/ až 11/ obžaloby). K zmene právnej kvalifikácie došlo v dôsledku zmeny zákona, keď v čase podania obžaloby bolo potrebné skutky kvalifikovať samostatne (ako celkom 11 trestných činov), keďže kvalifikovaniu trestnej činnosti ako „pokračovacej“ bránilo ustanovenie § 122 ods. 10 Trestného zákona účinného v čase podania obžaloby, podľa ktorého nebolo možné posudzovať ako čiastkový útok pokračovacieho trestného činu útok spáchaný na území cudzieho štátu. V priebehu konania však došlo k zmene citovaného ustanovenia § 122 ods. 10 Trestného zákona, keď z tohto ustanovenia bolo vypustené návetie „...to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.“, v dôsledku čoho skutky bolo možné posudzovať ako pokračovaciu trestnú činnosť. Ďalej odvolací súd poukazuje na novelu č. 214/2019 Z.z., ktorou došlo k zmene v ustanovení upravujúcom trestný čin krádeže v zmysle § 212 Trestného zákona, keď z ods. 4 bol vypustený spôsob spáchania trestného činu vlámaním a tento „prešiel“ do ods. 2 ustanovenia § 212 Trestného zákona účinného v čase rozhodnutia okresného súdu. Okresný súd na zmenu zákona vo vyššie uvedenom rozsahu reagoval správne a následne aj správne skutky na podklade obžaloby prekvalifikoval tak, ako vyplýva z výroku napadnutého rozsudku, čo napokon navrhol aj prokurátor a obhajoba, pričom prekvalifikovanie nenamietali ani v odvolacom konaní.

Pre obžalovaného bola navyše nová právna kvalifikácia skutkov v bode 1/ až 8/ ako pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), písm. g), ods. 2 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, v bode 1/ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, v bode 8/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, a skutkov v bode 9/ až 11/ ako pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, v bode 9/ spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona priaznivejšia, aj napriek nezmenenej trestnej sadzbe 3 až 10 rokov.

Pokiaľ ide o výrok o vine, obžalovaný namietal výlučne právnu kvalifikáciu skutku, a to vo vzťahu k priznaniu kvalifikačného znaku spáchania skutkov závažnejším spôsobom konania – na viacerých osobách podľa § 138 písm. j) Trestného zákona, poukazujúc pritom na článok publikovaný na webovom portáli právnelisty.sk, pojednávajúcom o kvalifikačnom znaku podľa § 138 písm. j) Trestného zákona vo vzťahu k rôznym druhom trestnej činnosti, s ktorého obsahom a úvahami sa plne stotožnil. Odvolací súd však (osvojený) názor obžalovaného o tom, že v prípade pokračovacieho trestného činu krádeže

spáchaného viac ako troma skutkami nemožno aplikovať ustanovenie § 138 písm. j) Trestného zákona, pretože toto ustanovenie je aplikovateľné len v prípade jedného skutku (jedného konania), ktorý môže pôsobiť voči viacerým osobám a spôsobiť aj viacero následkov, avšak musí ísť vyslovene len o jedno konanie, nie viacero konaní. Nemožno sa stotožniť ani s názorom, podľa ktorého pri pokračovacom trestnom čine sa viacero čiastkových útokov posudzuje ako jedno konanie, avšak fakticky o jeden skutok nejde, preto naň nemožno aplikovať § 138 písm. j) Trestného zákona.

Odvolačí súd poukazuje na to, že obžalovaný sa dopustil trestného činu krádeže (t.j. majetkovej trestnej činnosti), pričom hmotným predmetom útoku síce nie je samotná „osoba“, avšak z hľadiska objektu, a teda záujmu chráneného ustanovením § 212 a nasl. Trestného zákona je objektom tohto trestného činu ochrana majetku a majetkových práv osôb. Následkom konania obžalovaného bola spôsobená ujma na majetkových právach poškodených osôb, pričom v prípade každého jedného skutku išlo o osoby rôzne. Poškodené osoby bolo potrebné zohľadňovať v kontexte samostatnosti každého jedného skutku (z hmotnoprávneho hľadiska) a nezamieňať si pokračovaciu trestnú činnosť v podobe kvalifikácie skutkov ako dvoch pokračovacích trestných činov skladajúcich sa z jedenástich čiastkových útokov z procesného hľadiska (z procesného hľadiska išlo o spáchanie dvoch trestných činov, avšak podstatnou okolnosťou bola práve skutočnosť, že išlo o jedenásť rôznych skutkov, pričom pojem skutok a trestný čin nemožno stotožňovať). Rozsah spôsobeného následku a závažnosť pri trestných činoch majetkovej povahy neurčuje len výška, resp. rozsah spôsobenej škody, ale aj počet poškodených, čo zákonodarca jednoznačne zamýšľal práve tým, že v prísl. odseku ustanovenia § 212 Trestného zákona inkorporoval aj kvalifikačný znak „závažnejším spôsobom konania“ v kontexte spôsobov uvedených v § 138 Trestného zákona. Obžalovaný zasiahol do chráneného záujmu viac ako troch osôb, trestnosť jeho konania sa neposudzovala podľa počtu trestných činov ale podľa počtu jednotlivých čiastkových útokov (skutkov) skutkov a osôb, do ktorých chráneného záujmu svojim konaním zasiahol. Zákonodarca teda mal na mysli prísnejšie postihovanie konania páchatel'a vo vzťahu k viacerým osobám, čo vyjadril v ods. § 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona odkazom na osobitný kvalifikačný pojem – závažnejší spôsob konania – na viacerých osobách. V prípade skutkov v bode 1/ až 8/ išlo o celkom o osem poškodených osôb, a v prípade skutkov v bode 9/ až 11/ išlo o celkom štyri poškodené osoby (dve fyzické osoby a dve právnické osoby), a teda kvalifikačný znak viacerých osôb (t.j. viac ako tri osoby) bol splnený pri oboch pokračovacích trestných činoch.

Nemožno súhlasiť s (osvojeným) právnym názorom obhajoby vyjadreným v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Tdo/75/2012, v zmysle ktorého je trestný čin na osobe možné spáchať len vtedy, ak útok smeruje proti človeku a zároveň tento kvalifikačný znak nemožno zohľadniť pri pokračovacom trestnom čine, pretože toto rozhodnutie (závery z neho plynúce) boli prekonané stanoviskom Najvyššieho súdu SR publikovaným v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR Tpj 69/2014, publikované pod č. R 13/2015, z ktorého jednoznačne vyplýva, že objektom trestných činov proti majetku je ochrana majetku a majetkových práv ustanoveniami uvedenými v štvrtej hlave osobitnej časti Trestného zákona (§ 212 až 249 Trestného zákona). Individuálnym objektom trestného činu krádeže podľa § 212 Trestného zákona je ochrana vlastníckeho vzťahu k určitým veciam, legálnej držby veci a faktickej dispozície s vecou. Predmetom útoku je vec patriaca nositeľovi týchto vzťahov dotknutých protiprávnym zásahom páchatel'a, vo vzťahu ku ktorému sú hmotné predmety útoku cudzou vecou. Ak je taký čin spáchaný na ujmu viacerých osôb, napr. formou pokračovania v trestnej činnosti, je naplnený znak spáchania činu závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. j) Trestného zákona, teda spáchanie činu na viacerých osobách.

Vzhľadom na vyššie uvedené tak odvolací súd námietku obžalovaného voči právnej kvalifikácii spáchania skutku závažnejším spôsobom konania – na viacerých osobách v zmysle § 138 písm. j) Trestného zákona vyhodnotil ako nedôvodnú.

Pokiaľ ide o uloženie trestu, okresný súd sa dostatočne riadil § 34 a nasl. Trestného zákona, keď pri ukladaní trestu zohľadnil nielen všetky predchádzajúce odsúdenia, okolnosti spáchania skutku, osobné pomery obžalovaného, dôsledne a správne posúdil súbeh trestnej činnosti, ktoré viedli k uloženiu dvoch samostatných súhrnných trestov za zbiehajúcu sa trestnú činnosť. Správne bol ustálený pomer poľahčujúcich okolností (§ 36 písm. l) Trestného zákona) a priťažujúcich okolností (§ 37 písm. m/ Trestného zákona) v prípade oboch trestných činov. V oboch prípadoch bolo potrebné vychádzať z trestnej sadzby tri až desať rokov v zmysle § 221 ods. 3 Trestného zákona (ako trestného činu

najprísnejšie trestného, keďže obžalovanému boli ukladané súhrnné tresty podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu).

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchateľa a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchateľa si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchateľa. Záver súdu o možnosti nápravy páchateľa musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchateľov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchateľa a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchateľmi.

Okresný súd správne posúdil súbeh trestnej činnosti, t.j. pokiaľ ide o skutky v bode 1/ až 8/, ktoré spáchal skôr (v období od 29.05.2014 do 17.06.2014) ako bol obžalovaný odsúdený v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0T/27/2014 (trestný rozkaz bol doručený dňa 20.06.2014, teda až po spáchaní skutkov v bode 1/ až 8/) a následne skutky v bode 9/ až 11/, ktoré boli spáchané skôr (v období od 21.06.2014 do 23.06.2014) ako bol odsúdený v trestnej veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/234/2014 (odsudzujúci rozsudok vyhlásený dňa 27.08.2014). V prípade súhrnného trestu za skutky v bode 1/ až 8/ tak bolo nutné súčasne zrušiť výroky o treste trestného rozkazu Okresného súdu Piešťany zo dňa 20.06.2014, sp. zn. 0T/27/2014, a rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 30.07.2015, sp. zn. 5T/21/2015, za skutky v bodoch 3/ až 5/ uvedeného rozsudku, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. V prípade súhrnného trestu za skutky v bode 9/ až 11/ bolo zas nutné zrušiť výroky o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta zo dňa 27.08.2014, sp. zn. 0T/234/2014, trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 17.09.2014, sp. zn. 0T/172/2014, a rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 08.07.2015, sp. zn. 29T/86/2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. V ostatnom rozsahu odvolací súd odkazuje na veľmi precízne a zrozumiteľne uvedenú genézu trestnej činnosti v rozsudku okresného súdu, z ktorej vyplýva aj to, že ďalšie odsúdenia v trestných veciach sp. zn. 0T/172/2014, sp. zn. 29T/86/2015 a sp. zn. 5T/21/2015 tvorili prekážku zohľadnenia týchto odsúdení pri ukladaní súhrnného trestu (tieto odsúdenia nebolo možné vzhľadom na čas spáchania skutkov a doručenie trestného rozkazu/vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku posúdiť ako zbiehajúcu sa trestnú činnosť).

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, bez akejkoľvek polemiky je nutné považovať obžalovaného za špeciálneho recidivistu vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti. Obžalovaný bol celkom 17 krát súdne trestaný za majetkovú trestnú činnosť. Frekvencia páchania trestnej činnosti u obžalovaného bola taká dynamická, že v podstate ihneď po odsúdení v tej ktorej veci sa dopustil ďalšieho trestného činu. Predchádzajúce odsúdenia pre obžalovaného nepredstavovali žiadnu prekážku v tom, aby začal viesť riadny život, našiel si zamestnanie a riadnym spôsobom si zabezpečoval prostriedky na živobytie. Namiesto kajúcného postoja sa rozhodol zdroj svojej obživy zabezpečiť cestou páchania trestnej činnosti, čím svoje konanie aj odôvodňoval. Vo vzťahu k výroku o treste obžalovaný namietal neprimerane vysoký trest, a to najmä s poukazom na čas, ktorý od spáchania skutkov uplynul. Zrejme však ušlo pozornosti obžalovaného, že okresný súd uplynutie dlhšieho časového obdobia od spáchania skutkov zohľadnil pri ukladaní trestu a to prostredníctvom mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Trestného zákona, kedy mu uložil trest odňatia slobody znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby, a to za oba trestné činy. Trest v trvaní 2 roky a 4 mesiace považuje odvolací súd za mierny, najmä s ohľadom na osobu obžalovaného ako páchateľa trestnej činnosti. Netreba opomínať tiež na to, že obžalovanému boli ukladané súhrnné tresty, a teda aplikácia súhrnného trestu predstavuje pre páchateľa nepochybne priaznivejší prístup, nakoľko namiesto uloženia samostatného trestu za každý zo spáchaných trestných

činov sa mu uloží jeden súhrnný trest, a to v rámci trestnej sadzby vzťahujúcej sa na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Rovnako aj táto námietka obžalovaného nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.